
W E SRZODE DNIA 29. LISTOPADA 1797.

Z Paryża d 8. Listopada.

Odkrycie spisku royalistów sprawdzilo, jak wszystkim wiadomo, wypadki dnia pamiętnego 18 fructidor; z powodu spisku tego ogłoszono na ten czas rozmowę hrabiego Montgaillard z hrabią Antraigues, przez ostatniego pisaną i w jego znalezionej papierach. Lecz pismo to dawańsze tylko i od epoki 18 fructidor odległe obcytowało czyny, a te naywięcey samego obwiniały Pichgru, dla tego Redaktor i wiele inych dziennikarzy przez wiele dni, donosili nam pisma i jaśnieysze nad dzień dowody ostatniego spisku. Z tym wszystkim kroki, iakich ocalenie rzczyzospolitey wyciągało przedsięwzięte i wykonane zostały z naywiększym skutkiem: skazaonych na wygnanie wyprowadzono, i od dwoch miesięcy używamy owochow dnia 18 fructidor, nie myśląc nawet żądać dowodow spisku. Redaktor zdaie się, że chce dotrzymać słowa, donosi na nowo nayprzed odkrycie nowej kor-

respondencyi, która chociaż się nie ściaga istotnie do spisku fructidorowego; ale w niej jest wzmianka o wielu osobach, które ustawa 19 fructidor ukarane zostały. " Znalezione, mowi on, w papierach sekretu Weneckiego korespondencyą przez Mallet Dupan rodem z Genewy, ale emigranta Francuzkiego, pierwszemu króla ministrowi przesłaną, który go utrzymywał w Bernie dla uważania Francyi i opisywania iey, tak w politycznym iak i wojskowym widoku. Korespondencya ta, która pokazuje się bydź rozpoczętą dnia 16 listopada 1796 roku, zdaie się, iż dnia 23 marca 1797 dla choroby iey autora zawieszoną była. Szlachic Quirini kazał ją przepisywać dla inkwizytorow stanu w Wenecyi. . . W ogulności pisarz ten, chociaż płacony od Xięcia bardzo od Anglii oddalonego, zdaie się iednak pracować tylko pod iey rozkazami i iedynie dla Anglii, przeciw reszcie Europy. . . Redaktor dale potym wyjątek szczegulow da-

tyć ciekawych chociaż jeszcze nie autentycznych. Wyjątek ten jest tak długi, że treść tego tylko doniesiemy. „Tu, Mallet Dupan winszuje kontra rewolucyjney partyi wybrania na podskarbiego Gilberta Desmoulieres deputowanego rady 500. Tam, armie Francuzkie nazywa zbiorem rozbojników i hultajow na regimenta podzielonych; dalej upewnia, że gwardyacy są w porozumieniu z złodziejami i rozbojnikami; dalej jeszcze, cieszy się z poróżnienia, które przed rokiem panowało między dyrektoryatem i komisją skarbową i czyni życzenia, aby komisya doszła do tego stopnia, iżby odmówiła funduszw rządowi, a tym samym sposobow dalszego prowadzenia wojny. Gdzie indziej upewnia, że Carnot, którego nazywa powołoym, chytrym i bez przysady zbliża się do moderantow. W innym miejscu, żali się na pośpiech, z którym wzywają wprzod elektorow aby wybrali royalistów; w krótcie iednak uspokaja się widząc szczęśliwe tego wezwania skutki i burzą, która zagraża dyrektoryatowi. Zapomina potym tego szczęśliwego rozporządzenia kontra rewolucyjnych sprężyn, mówiąc: że im bardziej Francuzom daie się uczuć wojna, tym bardziej rozjątrzą się przeciwko nieprzyaciołom swoim i że sami nawet emigranci zaciągają się do regimentow dla zwalczenia tych, którzy ich łaskawie przyjęli. Obawia się, aby nakoniec wojna nie stała się prawdziwie narodową, i aby rewolucya nie pochłoneła Europy; dalej urąga się z sławy bohatera Włoskiego, którego opisuje jako naczelnika jakobińskiej partyi, przyjaciela Barrasa i nayniebezpieczniejszego kontra rewolucyi nieprzyaciela, dla którego zgu-

by wszystko wymierzone zostało. Wskazuje niektóre użyte sposoby dla uskutecznienia tego, oznacza z glówniejsze osoby, które niemi kierują, to jest: Carnota, Dumasa i Laucée (dwie pierwsze osoby ustawą 19 fructidor na wygnanie skazane zostały; trzecia zaś jest jeszcze członkiem rady starszych) Pomimo nadziei otrzymania skutku kontra rewolucyi, któremi się cieszy Mallet Dupan, wyrzuca iednak royalistom, że przez swoje głupstwo naywiększe są nieprzyaciołami godności królewskiej; z tamąd zbacza do okazania zdrożności planu, którego Brothier Danan i Lavilleurois byli powierzchnowemi naczelnikami. Uznaje bytność planu tego; był on bowiem mu znany, i wyjąwszy niektore szczeguły, które przypisuje dyrektoryatowi, twierdzi, że plan ten, jest ten sam, który był mu udzielony. Nie zdaje się wątpić aby Ramel i Malo nie mieli wpływu do spisku. Mniema że spisek ten uszły tylko jakobinom. Polega na planie daleko lepiej ułożonym, to jest zrobienia rewolucyi przez samo ciało prawodawcze, a potym donosi, że wiele członkow z rad obydwóch są w porozumieniu, i że to uchybić nie może. W liście pod dniem 7 marca 1797go pisanym, mowi ofakcyi Hiszpańskiej, której daleko więcej obawia się od Orleańskiej; utrzymuje, że P Tallien jest ieden z nayglówniejszych tej fakcyi Agentow; mowi tam także o Willocie, któremu wielkie daie pochwały. Winnym liście pod d. 23 marca upewnia Mallet Dupan, że rząd Francuzki w przeciągu roku 1796 wydał 2400 millionow; dodaje, że na rok 1797 trzeba mu przynajmniej będzie 3500 millionow; nie wie z kąd ten rząd wydobędzie ich, boi się aby nie poszedł ziupić Anglii,

nika Hollenderski wice admirał Rentieś w swem mieszkaniu na ulicy Tavistok.

Lord Bridport przybył z swoją flotą, dla nabrania świeżych żywności i naprawienia okrętów przed Flmut.

W poniedziałek ledli kommissarze admiralicy, lord Duncan, Ouslow i admirał Winter u lorda Spencer wieszczą. Admirał de Winter pił zdrowie Pani Duncan. Na danym dla lorda Duncan balu, miały damy szerokie wstążki z złotemi kotwicami i napisem: "Admirał Duncan i siła morską." Kiedy przechodził do Guildhall pozdrawiały go damy z okien klaskaniem w ręce i wywołaniem hukkami.

Gdy admirałowi de Winter wiele pochwał czynią, i dyrektorowie banku odbierając od niego wizytę, dla przyjęcia go jak najprzyzwoiciej, nawet się na obiad spóźnili, lord Spencer go na obiad zaprosił i lud gdzie się tylko pokaze wszędzie mu wiwat krzyczy, powstała ztąd w niektórych Anglikach zazdrość.

Dawanie na rękę zaciągającym się maytkom, przedłużono aż do końca grudnia. — Miasto Dublin i inne powstały z okazji zwycięstwa admirała Duncan powiązowania królówi.

Officyerom flotty admirała Duncan rozdano już przeznaczone medale. — Admirał de Winter ma w krotce być ztąd do miasta na prowincyą zaprowadzony.

Admirał Gardner ma w 12 liniowych okrętów około brzegów Irlandyi pływać, a Angielskie brzegi mają także być od nieprzyjacielskiej napaści mocnemi flottami okryte.

Admirał Curtis, krąży teraz około Brest. — Bank zaprzestał zupełnie prowizyi od pożyczki Celsarzowi wypłacać,

ponieważ jeszcze na to pieniędzy nie dostał. Bezpieczeństwo tej pożyczki polega na zaręczeniu rządowym, tak za prowizyą, jak za kapitał.

Ciekawi jesteśmy jakie taxy skarbowy minister Pitt do zastąpienia wielkich potrzeb kraju teraz nałoży, ponieważ i miliony pożyczone Celsarzowi, za które parlament zaręczył na nas spadają. Ma być projekt podany do ich podwojenia, potrojenia, a nawet tyle ile można powiększenia, tak żeby wszystek ciężar na ziemskie dobra posiadających spadł.

Plan nieprzyjaciela wyładowania do Anglii i zawieszenia bandery swojej na Tower w Londynie, trudny jest do wykonania. Wiele ludzi, którzy trudność wyładowania na Angielskie brzegi znają, nie obawiają się tego wcale.

Dnia 9 był tak zwany lorda mayora dzień. Nowy prezydent miasta Londynu P. Aderson, syn Angielskiego faktora w Gdańsku i pierwszy Niemiec, który tego urzędu dostąpił, udał się przez Tamizę do Westminster dla złożenia przysięgi w kancelaryi królewskiej. Lord Duncan pokazał się na tej uroczystości i lud wyprzągnął mu konie i zaciągnął go na ratusz.

Kapitan zdobytego okrętu Herkules umarł na swe rany w Jarmut, i tam przy asystencyi Angielskich i Hollenderskich officyerów z honorami wojskowemi pochowany został.

W kilku najpierwszych prowincyach Chińskich powstał wielki bunt, i najlepszy tamtejszy produkt, bawełnę bardzo drogim zrobił. Przyczyna ma być tego buntu złożenie korony przez 87 letniego celsarza Kien Long i oddanie rządów swemu piętnastemu synowi Ka Hing. Mandaryno-

wie, czyli ministrowie dzielą się w tej mierze na dwie partye.

Gdy król przy otwarciu ostatniego parlamentu mowę od tronu miał, stała się omyłka: zamiast przepisanej na czyste i poprawionej mowy, włożono mu w futerał pierwszą pokryśloną. Król nie mógł tej przeczytać; dobył okularow i zawdziął; ale i tak nie dobrze szło, poki nie wyjechał na zwycięstwo Duncana, a tym czasem też przyniesiono na czysto przepisaną.

P. Fox pojechał do Norfolk dla odowiedzenia tam swego przyjaciela. — Strona opozycyjna zmniejszyła się z 70 do 8 osob w niższej izbie. Minister ma teraz wszystkie głosy za sobą.

P. Pitt odstąpił planu przedania na kilka lat podatkow krajowych. — Kapitan Fairfax, który na okręcie admirała Duncan służył, jest od króla rycerzem pasowanym. — Poki tylko admirał de Winter w Anglii będzie bawił, wyznaczył mu nasz rząd całkowity żołd Angielskiego admirała.

Liczba ściągających się papierow do zerwanych w Lill negocyacy, i które już parlamentowi przełożone zostały, wynosi do 54.

Adresy podziękowania królowi za ostatnią mowę, zostały zwyczajnym sposobem od parlamentu podane. — W czasie procesy wczorajszej prezydenta Londyńskiego do Westminster, ugodzono kamieniem do powozu, w którym P. Pitt i Dundas siedzieli i okna wyłuczono.

W woysku naszym ma znaczna redukcya nastąpić. — Papiery stoją dziś 49½ za sto.

Z Strasburga d 8. Listopada.

Na dzień 10 lub 11 oczekujemy tu z

liczną asystencyą generała Buonaparte, Jen: Angereau który od dni dwóch powrócił z odbytej do Koblentz i Wetzlar &c. podróży, sposobi się do przyięcia, iakiego godzien jest bohater i uspokoiciel Europy. Spodziewamy się, że zabawi kilka dni w mieście naszym nim wyjedzie do Rastadt, gdzie kongres pacyfikacyi dopiero na dniu 17 ma się otworzyć. Może też użyte tych dni spoczynku na odwiedzenie armii na lewym brzegu do Renu: w wniosku tego jest to powodem, że różne woyska oddziały, które od dni 8 w Brunat, Sawerne, Buchswiler i innych miejscach, naszego departamentu rozłożone były, dnia wczorajszego odebrały rozkaz powrocenia do swoich stanowisk w Palatynacie. Mowią także, obliiskim pełnomocnikow Treilhard i Bonnier z Paryża przybyciu. Jeneralay Legacyi sekretarz Resenstiel uda się prosto z Elbing do Rastadt. Tym mocniejszy do wierzenia mamy powody, że pokoy z Rzeszą w krotce zawartym będzie, iz jednomyślnie zapewniają, outożonych ważniejszych pacyfikacyi zasadach na konferencyach w Udine. Jeżeli wierzyć mamy niektórym Paryzkim i Strasburskim gazetom, granice Francyi, nie tylko około Renu, ale nawet od strony Szwaycaryi rozszerzyć się mają. Jest w robocie iak mówią, przyłączenie do rzpltey naszej, czyli to w sposobie zamiany, czyli w innym iakim, kraju Wodow (Pays de Vaud); to zaś jest rzeczą prawdą, że w Bernie, od czasu tego, iak rząd Francuzki okazał tej rzeczypospolitey znaki swojego nieukontentowania, wielka panuie niespokoyność. Lecz daleko ieszcze większa panuie obawa w Bazylei, od czasu zdarzenia, które zaszło na radzie stauu kantonu tego dnia 3 listopada odbytej, z

co uważa za rzecz bardzo podobną i wielce niebezpieczną. Taką jest treść znalezionej w Wenecyi korespondencyi Mallet Dupan.

Z Paryża d. 9 Listopada.

Wiele dziennikow mówią, że Buona-parte pisał do dyrektoryatu bardzo skromny list i pełen zasad republikantckich, w którym prosi, aby mu wolno było po wypłaceniu długu oyczyźnie iako obywatel, oddalić się na ustronie. Zdać musi być przyzwontą bardzo rzeczą, aby te ręce, które wielką posiadają władzę, na spoczynek poszły; cieszy się, iż był tak szczęśliwy do zrobienia dla swych braci broni, co tylko iako człowiek mógł zrobić. Dyrektoryat miał odpowiedzieć jeneratowi, że oyczyzna potrzebuje jeszcze usługi tego, ponieważ znajdują się jeszcze nieprzyjaciele do zwyciężenia bronią, lub do uspokojenia rozumem; a zatem mianuje go dyrektoryat prezydentem legacyi rzeczypospolitey Francuzkicy na kongres do Rastadt.

Są tu publiczne zakłady, iż na wiosnę przysiądą Anglia, Prusy i Rosya zkoalizują się przeciw Francyi i Cesarzowi. Założemy się, mówi dziennik Przyjaciel Ustaw, że będzie powszechny pokoy. Gabinet Angielski wydał deklaracyą, mówi tenże dziennik, w której usiłuje wszystkie nieszczęścia wojny, które oby dwa narody ponoszą na dyrektoryat zwalić; lecz dyrektoryat odpowie na ten machiawelism: Że Pitt, Pitt!...

Mówią, że się Włochy obawiają rządu militaruego, i gdyby ich pytano, czy się wolą do rzeczypospolitey Francuzkicy przyłączyć, lub podteraźniejszym zostawać rządem, jednogłownie by się za pierwszym oświadczyli. Co się tyczy Genuencykow, to

inna rzecz, i nie rozumiemy, żeby im dyrektoryat odpowiedział iak król sromothey pamięci: "Wy się chcecie Francyi oddać, a ja was diabłu oddaję."

Co dzień wychodzą nowe okolniki naszych ministrow, lub kommissarzy wykonawczych, dla ożywienia miłości rzeczypospolitey, i skierowania opinii publiczney, administratorow i sędziow do ducha d. 18 frustidor. Kommissarz wykonawczy przy departamencie Sekwany, zalecił administracyi śródkowey, aby wezwwała i użyła tych patryotow, których nieszczęśliwe okoliczności przymusiły do oddalenia z powodu przesadzoney ich opinii.

W mieście Carpentras w departamencie Vauclus zaszły krwawe rozruchy. Działający Redaktor donosi o nich w liście z Marsylii co następuje: "Krew obrońcow oyczyzny lała się w Carpentras. D. 31 października zgromadzili się z pobliskich okolic royalści i źli obywatele miasta Carpentras, podnieśli chorągiew buntu i oblegli ratusz, na który się urzędnicy municypalności schronili. Emigranci, nieprzysięgli Xża i dezertrowie byli sprawcami tego nieporządku. Buntownicy uderzyli w bęben i po kilka razy dzwonili na gwałt. Tym sposobem urosła ich liczba do 2000. Administracya municypalna Carpentras była 24 godzin na ratuszu obleżona i ogień zbrojny walczoney wciąż trwał: z walczoney obywatelow zostało zabitych i z żołnierzycie ciężko ranionych. Po kilka razy słyszano wykrzyki: "Niech żyje król! Precz z rzeczypospolitą!" Burza ta zaspokoila się dopiero, gdy jenerał Majas z wydziałem woyska do Carpentras wszedł. Gwardyom narodowym Orange i Awenionu wiadomymy razem rozpruzzenie buntownikow"

Obywatele Carpentras zostali natychmiast rozbrojeni i spokojność została tam zupełnie przywrócona."

Pokoy z Austryą zmniejszy nasze wojskowe wydatki, mówią tutejsze pisma, o 250 mill. liw.— We wszystkich naszych portach czynią na nowe żywe uzbrojanie. Wydziału marynarki od czasu iak tylko Pleville-Lepelley jest szefem iego, nie można dosyć wychwalić

Od d. 19 fructidor jest 29 rządowych kommissarzy przy szródkowey, a 462 przy municypalney administracyi, potym 83 szródkowych, a 178 municypalnych administratorów oddalonych,

Minister policyi wydał do kommissarzy dyrektoryatu po departamentach okólnik, w którym mowi, między innym "Revolucya stworzyła wielki naród, który jest przedmiotem podziwień życzeń, i nadziei reszty świata." Dla okazania ducha royalistów zaleca kommissarzom, aby mu dokładny opis gwałtów przysłali, które przeciw osobom lub własności z zemsty albo nienawiści rzeczypospolitey na republikanach popełnione były.

W różnych publicznych pismach czytamy obszernie opisane, co Austrya przez pokoy traci lub zyskuje. Jako to:

Austrya traci kwadratowych mil

784 3,849,188 ludzi 7107,000
intraty.

Bierze zato 541 — 1,759,333 5,000,000.

Traci 243 — 2,089,855 2,107,000.

Lecz ten rachunek jest tylko domysłowy, ponieważ właściwe granice nie są jeszcze wiadome.

Wczoray postanowiła rada 500 względem koloniy co następuje: Zauydujący się

w nich Afrykanie czyli murzyni, nie mają być iako cudzoziemcy uważani, ale równych praw z Francuzami używać, jeżeli się rolnictwem będą bawić, w wojsku służyć i rzemiosło robić. Narodowe dobra w koloniy mają być przez licytacyą na 5 lat więcej dającemu w arendę puszczone. Do St. Domingo będzie odtąd 3, do Gwadelupy 3, a do Kajenny 1 agent postany.

Rada starszych odrzuciła d. 7 rezolucyą rady 500, pozwalającą Szwedzkiej wschodnich Indyy kompanii wprowadzać do Francyi towary, a to z przyczyny, iż Anglicy znaleźliby pod tym pozorem sposobność wprowadzania do Francyi swoich towarów. Taż rada odrzuciła drugą rezolucyą, przez którą kommissarze skarbu narodowego oddaleni zostali.

Z Londynu d. 10. Listopada.

Pakebotym, który w 11 dni z Lizbony do Falmut przybył, odeszła tu d. 9. t. m. wiadomość, że lord St. Vincent d. 19 października w 12 liniowych okrętów między którymi jest Ville de Paris od 112 armat do portu Lizbony przybył, a 10 Angielskich liniowych okrętów blokuje port Kadyxu. Rzeka Tajo i port Lizbony są teraz od naszych okrętów opanowane, a przybycie tam naszego admirała dobry zapewne wpływ na gabinet Portugalski sprawi.

Z ostatnich listow z wschodnich Indyy dowiadujemy się, że eskadra pod admirałem Raynier z 2 regimentami regularnego woyska i kilka batalionow Seapoioiw do Manilla i innych Hiszpańskich wysp poszła.

Wczoray umarł wzięty d. 11 październ.

okoliczności z podanych not przez P. Bacher. Pierwsza nota, która największe zrobiła wrażenie, dotyczy się, zgwałcenia ziemi na dołu 30 listopada w roku zeszłym przy ataku mostu pod Huningeo zasłtę go. Łatwo sobie przypomnieć, można że na zaniezione w tey okoliczności przez P. Barthelemi zażalenia, trzy Bazyleyscy officerowie PP, Merian, Kolb i Bourkard, aż do zawarcia pokoju od swych urzędów zawieszeni zostali; za pierwszą o pokoju wiadomością, rada Bazyleyska pospieszyła się z oznaczeniem tego, szczęśliwego zdarzenia, powrotem P. Merian do i go urzędu pułkownika, i na ten koniec posłała mu kopią sefsyi swojej. (P. Merian podziękował potym zastużbę.) Sefsya zaś na dniu 13 od rady oznaczoną została na zatrudnienie się interesem PP. Kolb i Bourkard. Lecz nazajutrz P. Bacher podał rządowi Bazyleyskiemu notę, w której mówi: " Że krok rady tym bardziey był zawczesny, że dyrektoryat nieoświadczył jeszcze czyli przestaie na danym sobie zadostę uczynieniu, że proste tylko zawieszenie nie zdaie się bydź dostateczną karą, że krewny jenerała Abattucci zabitego przy ataku mostu, wymaga zemsty &c.,, Po przeczytaniu noty tey na radzie stanudnia 3 listopada, postanowiono, że okoliczność ta nie była dosyć rozważoną na poprzedzającej sefsyi, stosownie zatym do tego, wyrok na niey wydany za nieważny ogłoszono; tudzież postanowiono żądać od P. Merian kopii zwyż rzeczoney sefsyi, którą mu przestano, zoświadczeniem mu, że tego podziękowanie za służbę przyjęte nie jest, że rada odwołue także wyrok swoy zatrudnienia się na dniu 13 interesem PP. Kolb i Bourkard, nakoniec iże o wszystkim

obywatel Bacher przez notę uwiadomionym będzie i że jeden deputowany oświadczy mu ustnie podziękowanie za uczynione przyjacielskie radzie przełożenia. Druga nota P. Bacher jest względem Richer, Serizi. Trzecia zaś ściąga się, do krzyża S. Ludwika czyli orderu zastugi, który jeszcze Bazyleicykowie nosili. Rada na tey samey sefsyi uznała, że orderu tego znaki nie powinny bydź noszone od żadnego mieszczanina, ani mieszkańca kantonu, i uwiadomiła o tym osoby których się to dotyczyć może.

Z Wenecyi d. 3. Listopada.

Zgromadzenia pierwiastkowe od tymczasowey municypalności nakazane odprawiły się ostatniey soboty wroźnych miasta kościołach. Zamiast 50 tysięcy głosujących których należało się spodziewać, licząc wszystkich obywateli płci męzkiey od roku 16 aż do 60, nie stawilo się tylko około 23,000. Wnoszemy że różne partye nie zgadzają się względem wyroku tych zgromadzeń: jedoi twierdzą, iż większość była za wolnością czyli demokratycznym rządem; drudzy utrzymują przeciwnie, że nie. Zdaie się, i trzeba się było tego spodziewać, że nayznacznieysze naszej municypalności członki są za opinią pierwszą: gdyż do Paryża wysłali OOb: Dandolo, Giulani, Sordina i Carminati dla przełożenia dyrektoryatowi życzenia ludu Weneckiego za wolnością, i proszenia go, aby nie ratyfikował zawartego między rząząpospolitą Francuzką i Cesarzem pokoju. W tymże samem czasie dway inni deputowani OOb: Pisani i Spada udali się do Medyolanu do jenerała Buonaparte, i twierdzą, że mają zlecenie od municypalności żądać od jenerała Francuzkiego powrocenia, bronj,

armat i innych zapasow wojennych w naszym arsenale znajdujących się, które Francuzom jako przyjaciółom i sprzymierzeńcom powierzone były. Wiadomo jest, że arsenał Wenecki był jednym, z najpiękniejszych i najbogatszych w całej Europie; a w tym momencie zaledwo by było czym kilkaset ludzi uzbroić. Ciekawi jesteśmy dowiedzieć się o skutku, jaki nastąpi, z tej dwoistej deputacyi od municypalności naszej wystanej. — Dnia 31 października garnizon Francuzki obchodził uroczystość pogrzebową generała Hoche; nazajutrz też sama uroczystość od gwardyi naszej narodowej w przytomności wielu municypalności członków, i ministra Francuzkiego powtórzoną była. — Za powiadają, że fortece Palmanowa i Osopone będą oddane Austryakom, aż po zamianie ratyfikacyi, a nawet po wykonaniu pewnych sekretnych artykułów, o których różnie mówią. Dodają, że armia Francuzka natychmiast uład do Francyi powroci, i że nie zostanie w Lombardyi tylko mały oddział wojska pod rozkazami generała Fiorella.

Z Medyolanu d. 3. Listopada.

Generał Buonaparte na dniu wczorajszym przybył do naszego miasta; żona zaś jego dwoma poprzedziła go dniami; mieszkają w pałacu Serboleniego. Pokazuje się z listu ministra Faypoult do rządu rzeczypospolitey Liguryyskiej pisanego, że generał Buonaparte zamysła udać się do Genui. Nie podobną było rzeczą komenderującemu generałowi, dołączyć tenże list, przed wyjazdem z Palseriano zwrócić swojej uwagi nad projektowanymi odmiannami w konstytucyi Liguryyskiej, które mu od tymczasowego tej rzeczypospolitey rządu udzielone zostały, i dopiero z

Medyolanu będzie mógł swoją dać na to odpowiedź. Nim zaś to nastąpi, równie się to zgadza z zawartą w Montebello umową, jak i zależy wiele natym interesom Liguryyskiego narodu, aby przed poddaniem projektu do rozwagi i potwierdzenia pierwiastkowym zgromadzeniem, oczekiwać na tę odpowiedź. ... Trzeba oprocz tego uważać, że sławny ten człowiek, który monumenta we Włoszech napisał swemi wojskowemi i cywilnemi talentami, może być przez swoje rady bardzo użytecznym rzeczypospolitey Liguryyskiej. List ten piany jest dnia 26 października. Obywatele Durazzo i Serra ofiarowali tymczasowemu rządowi swój pałac, dla umieszczenia w nim bohatera tego wieku Buonaparte; rząd uczynił chwalebne takowej offiary wspomnienie. Upewnniają, jednakowoż że mieszkać będzie w pałacu Grimaldo, z którego otwarta zostanie przez ogrody wewnętrzne z pałacem ministra Francuzkiego komunikacya.

Z Rastadt d. 9. Listopada.

Okolo 15 t. m. spodziewani już tu są posłowie na kongres, a konferencye mają się dnia 24 rozpocząć. Liczba aktualnych posłów pokoju ma się tylko z 15 składać, chociaż daleko więcej jest deputowanych z różnych krajów Niemieckich, z których każdy ma swoje zlecenia. Z wielu miast Rzeszy spodziewani są także deputowani: z Auszpurga P. Holzapfel, a z Frankfurtu ławnicy Günderode i Schweitzer są obrani. Ostatni wyiechali dnia 11 z Frankfurtu. Bankietow będzie tu dosyć. Żona generała Buonaparte jest tu także spodziewana. Z strony margrabi Badeńskiego przyjadą tu na kongres minister stanu baron Edelsheim i tajny konsyliarz Meyer.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 WE SRZODĘ DNIA 29. LISTOPADA 1797.

U W I A D O M I E N I E

Kommissya do uregulowania długow Króla Jegomości Stanisława Augusta i bywszey Rzeczypospolitey Polskiej, ostrzega wszystkich, którzy są właścicielami papierow Króla Jegomości Stanisława Augusta na ukaziciela czyli au porteur zwanych, iż przy nastąpić mający weryfikacyi, szczegulniey sposob i prawo nabycia tychże papierow okazać mają na piśmie.— Dan w Warszawie dnia 6. Listopada 1797. roku.

Z Hagi d. 14. Listopada

Konwencya dekretowała, żeby kommissya zagranicznych związkow podała objaśnienie względem wydanego admirałowi de Winter rozkazu, wyścia z flotą z Texel, ponieważ wielu ten rozkaz za przyczynę nieszczęścia przegranej rozumi, i czemu wprzod nim flotta wyszła aresztu na wszystkie okręty nie włożono. Lecz te objaśnienia nie będą zapewne publicznie oznaymione, ponieważ działania nasze czynią się wspólnie z naszym alliantem.

Chcą tu wiedzieć, że po zawartym z Austryą pokoju, znowu się i z Anglią negocyacye rozpoczną, i słyhać na nowo, że admirał de Winter za Sydney Smith wymieniony zostanie.

Jenerał Beurnonville powracający do Paryża przybył tu. Słyhać także, iż jenerał Rewbell kommanderujący tu naszym garnizonem odwołanym będzie, i kommendę w Angielskiej armii otrzyma.— Rada wojskowa do roztrząśnienia postępku kommanderujących officyerow w bitwie d. 11 października, składa się z obywateli Pasteur, Vreede, van Eck, Brands i van Bolhuis.

Podług Francuzkiej Leydeńskiej gazety pisali Lafayette, Latour-Maubourg i Bureau de Puzy do jenerałow Buonaparte i Clarke i do ministra zagranicznych związkow, oddając hołd ich patryotyzmowi, oświadczają swoją wdzięczność, i mają się za szczęśliwych, iż zwycięstwom rze-

czyzpospolitey i interesowi ich oyczyzny
winni swoia wolność i życie.

Z Stuttgard d. 10. Listopada.

Przybyły do Wiednia na dniu 29 października z Petersburga kurjer przywiozł depesze, które ambasador Rosyyski z pośpiechem oddał baronowi Thugut. Lubo treść ich jest nie wiadoma, lecz w momencie mającego się odbywać w Rastadt tak wielkiej wagi dla Niemców kongresu, publiczność łatwo się przekonywa, i to z niejakim do prawdy podobieństwem, że te depesze ściągają się do pokoju Rzeszy.

Z Genui d. 25. Października.

Minister Francuzki Faypoult pisal dnia 21 w wieczor list do naszego wydziału zagranicznych związków, z doniesieniem o zawartym między rzezcząpospolitą Francuz

ką i Celsarzem pokoiu. "Aż do tego momentu nie więcey nie wiem z tego warunkow, mówi w nim, procz tego, że rzezcząpospolitey Liguryyskiej dostaną się lenności Celsarskie., Rząd nasz tymczasowy spieszył się z udzieleniem publiczności listu ministra Faypoult w odezwie, w której mowi, że wielkie to zdarzenie nie może, iak tylko zapewniać niepodległość i pomyślność naszej rzezcząpospolitey demokratycznej. --- Położony areoszt na majątkach wszystkich Liguryczykow w państwach Celsarskich, zuiesiony został. Areosztowania więz tu trwają. P. Angelo wdowa po Koostantynie Franck z rozkazu wydziału w pałacu narodowym areosztowaną została, rownie iak i adwokat Cesar Cesta.

D O N I E S I E N I A.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Gallicyi zachodniej mocą ninieyszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni. Od sądu pozwolono jest, aby na całej substancyi Leopolda Kochanowskiego ruchomey i nieruchomey w Galicyi Zachodniej znadującey się zbieg wierzycielow był otwarty. Ninieyszem przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do 20. Lutego 1798. pretensye swoje przez wydane zwykłego pozwu, na przeciw postanowionego w osobie Domianka Głogowskiego Adwokata prowincjonalnego kuratora masy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi bydź żądają, okazali, ile że po upłynieniu przepisanego czasu nikt więcey słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika znajdujących się dóbr, bez żadnego wyłączenia oddateni zostaną, chociażby im lub prawu do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakiey prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy iakiey nieruchomey do dłużnika należącey, zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 Obranie-administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 24 Lutego 1798 o godzinie 9 zrana do tuteyszego Cef. Krol. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnie też i deputacya wierzycielow, do której iednak nikt, iak tylko wierzyciel tey masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną bydź ma, oraz zaś prze-

piszy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracvi mafsy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopłt ac powołan ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczezy podług §. 95tym. Zbióra sądownego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielów od tutevszego sądu nastąpi. Podług tego więc kazdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż na C. R. Krol: dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachowai.

Dan w Krakowie dnia 8 Listopada 1797.

Absente Excellmo: Dno: Præside.

Auersperg.

Pickarski.

Cronenfels.

Ex Consilio Cæs. Reg: Fori Nobilium, Cracoviensi Galiciæ occidentalis.
Wemmann, sekretarz.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Cracoviense Galiciæ occidentalis omnibus, quorum interest, præsentibus edictalibus notum redditur, Rdum Alexandrum Błędowski Curatum Sokolinensem, et Canonicum Skalbimirensensem in Sokolina die 10 Augusti 1797 testato fati cesisse; omnes igitur, qui aliquod jus ad hæreditatem habere credunt, in specie vero Casimirus, Ignatius, Valentinus, Josephus Błędowski, Aznes Błędowska, defuncti successores hisce inviuntur, ut suam declarationem, utrum hæreditatem fatiscelsi sine, vel cum beneficio legis, et inventarii adire, vel eandem prorsus repudiare malint, huic C. R. Foro Nobilium in termino unius anni et sex septimanarum certo certius submittant. Cracoviæ die 28 Octobris 1797.

Ex Consilio Cæs. Regii Fori Nobilium Galitiæ Occid.
Weinmann Secre. m. p.

In absentia Excellmi Dni Præsidis

Auersperg mp.

Pickarski

Jos. Nob. a Cronenfels mp.

Nomine Cæs Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galitiæ Occidentalis. Domino Joanni Nepom: Bystrzanowski gtiæ Sortis Bonorum Gorzkow hæredi, medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Marianna de Bystrzanowskie Wyzikowska Augustini Wyzikowski Consortis, in assistentia sui mariti ad forum hocce Cracoviense adversus Dominum Onaphrium Kiernicki et eum in causa solutionis binarum Summarum per 1000 f. p. intra onera Bonis Gorzkow applicatæ, tum 2799 f. p. 9 gros 2½ s. p. ex successione constitutæ libellum porrexerit, iudicijque opem quoad id iustitia exegit imploraverit Cum autem forum hocce ob igootum Bystrzanowski habitationis locum, vel plane a Caes. Regis hæreditariis terris absentiam ipsi Joani Bystrzanowski hic loci degentem Advocatum Ignatium Beldowski ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocum etiam lis contestata in conformitate præscripti pro Caes. Regis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno intra 90 dies ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, juris sui adminicula tempestivè transmittat. Vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denomet, & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, ut pote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sint imputandæ, Ita enim sanciant præscriptæ pro Caes. Regis hæreditariis terris leges.

Ex. Consilio Cæs. Regii Fori Nobilium Galitiæ
Occidentalis Cracoviæ die 11 Novemb. 1797.

Absente Excellmo Domino Præside

Auersperg m. p.

Jos. Nob. a Kronenfels m. p.

Gellinek m. p.

Nomine Cæs. Reg. Nobilium Fori Cracoviensis Galitiæ Occidentalis. Demino Francisco Lenk medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Magnific. Ignatius Benoe actionem ex lege diffamari ad forum hocce Cracoviense adversus eum in causa jactatorum jurium et prætensionum substantiam defuncti Rodi Francisci Kosowski Canonici Varsaviensis, et Præpositi Kufloviensis spectantium porrexerit, iudiciumque opem quoad id iustitia exigit imploraverit. Cum autem forum hocce ob ignitiam Provocati habitationis locum, vel plane a Cæs. Regiis hæreditariis terris absentum ipsi Francisco Lenk hic loci degentem Advocatum Benedictum Hollowka ipsius periculo, & impendio qua Curatorem constituerit, quocumetiam lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Regiis hæreditariis terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno intra 90 dies ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet, juris sui adminicula tempèstive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, foroque huic denominet, & pro ordinae præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverit, ut potè quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sicut inputandæ, Ita enim sanciant præscriptæ pro Cæs. Regiis hæreditariis terris leges.

*Ex. Consilio Cæs. Regii Fori Nobilium Galitiæ
Occidentalis Cracoviæ die 11 Novemb. 1797.
Weinmann Secr.*

*Auersperg m p.
Olechowski m.p.
W. Rozkoszny m p.*

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Cracoviense Gallicæ occidentalis omnibus, quorum interest, præsentibus Edictalibus notum redditur, Michaellem Bąkowski die 11 Julii 1793 in Villa Goszczowice steriliter fatis celsisse; Omnes igitur, qui jus aliquod ad hæreditatem defuncti habere credunt, et in specie Jacobus Bąkowski frater germanus, Stanislaus Bąkowski filiaster, et Appollonia Bąkowska filiastra fatis celsi Michaelis Bąkowski extra Regnum degentes inviantur, ut suam declarationem, an hæreditatem defuncti sine vel cum beneficio Legis et inventarii adire, vel eandem prorsus repudiare malint, huic Cæs. Reg. Foro in termino unius anni et sex septimanarum certo cœrtius submittant. Datum Cracoviæ die 28 Octob. 1797.

*Ex. Consilio Cæs. Regii Fori Nobilium Galitiæ occid.
Elsner.*

*Absente Excellmo D. Præside.
Auersperg mp.
Kraufs m.p.
Gellinek m.p.*

Zwyrroku sądu Woytosko-Zawniczego miasta Kazimierza na powtore dnia 11 miesiąca i roku bieżących wypadłego, uczynione poprzednio względem licytacji połowy kamienicy do małsy krydalney Jozefa Karola Straulsa należącej obwieszczenie, tym sposobem Publiczności objaśnia się, iż cała takoważ kamienica Straulsovska w mieście Kazimierzu pod Nrem: 122 stojąca do złotych 49276. gro: 20. Pol: urzędownie oszacowana w połowie Jozefa Karola Straulsa właściciwa i do małsy onegoż krydalney przypadająca, a zaś w drugiej połowie Szll: Elżbiety Straulsowey dziedziczna, na satysfakcyę przekonywającego kredytora, W. Tomasza Wilkońskiego przeznaczona. Dnia 2 miesiąca styczniá roku da Bog przyszłego 1798 przez publiczną licytacją, która w teyże samey kamienicy o godzinie 9 ranney rozpocznie się więcej dającemu sprzedaną będzie. Dzień detaxacyi czyli inwentarz pomienioney kamienicy chcący, przeyrzeć, do kancelłaryi sądowy kazimierskiej lub do Szll: Karola Qkóńskiego kuratora małsy Straulsovskiej w Kazimierzu pod Nrem: 17 mieszkającego udać się mogą.